

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES

A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

DISCAPACITAT

Les persones amb discapacitat intel·lectual són éssers humans amb uns dèficits concrets, però, qui no té dèficits? Qui realment és "normal"? És normal l'home que maltracta la dona? És normal l'assetjament laboral? En quins paràmetres de normalitat podem incloure l'explotació infantil? Si, potser aquestes persones discapacitades fan les coses més lentament, però les estacions de l'any també són lentes i menjar a poc a poc és assaborir a fons els gustos dels aliments. Tots som discapacitats! Tothom té mancances. Oi que hi ha persones amb altes capacitats? Doncs, també hi ha persones amb alt(r)es capacitats. En el fons, no hi ha persones discapacitades, hi ha persones amb capacitats diferents. I en aquestes diferències hi ha la riquesa humana. Cal buscar allò que ens uneix entre les diferències. En podem aprendre molt perquè són persones que veuen les coses diferent i s'atansen a la realitat d'altres maneres, talment com quan som infants i construïm la vida a la nostra mida. I aquestes visions, aquestes maneres d'afrontar la vida diversifiquen i eixamplen les relacions humanes dintre d'una comunitat.

Març 2020